

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 590/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Белада, адвокат из ..., против туженог Факултета за примењену екологију „...“, Универзитета „...“ из ..., чији је пуномоћник Зорица Цветковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1048/20 од 22.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1048/20 од 22.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1048/20 од 22.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 2728/12 од 11.09.2019. године, исправљеном решењем истог суда П1 2728/12 од 03.02.2020. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљених зарада исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, за период од марта 2012. године закључно са мартом 2013. године, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог отказа исплати износ од 169.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 451.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1048/20 од 22.05.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Другог основног суда у Београду П1 2728/12 од 11.09.2019. године, исправљена решењем истог суда П1 2728/12 од 03.02.2020. године садржана у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да на име накнаде штете у виду изостале зараде за месец март 2013. године, преко траженог износа од 23.440,66 динара, исплати тужиоцу износ од још 8.225,76 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П1 2728/12 од

11.09.2019. године, исправљена решењем истог суда П1 2728/12 од 03.02.2020. године садржана у преосталом делу става првог изреке, ставу другом и трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу који се односи на трошкове поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним делом правноснажне пресуде одлучено је о трошковима поступка уз правилну примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину. Одлука о трошковима поступка условљена је исходом спора и оценом суда о трошковима који су били потребни ради вођења конкретне парнице, у смислу одредбе члана 153, члана 154. и члана 163. став 1. став 4. ЗПП-а.

Ради наведеног, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. прописано је да је ревизија дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари тужба је поднета 19.07.2012. године. Побижана вредност предмета спора је износ од 413.437,69 динара. Првостепена пресуда донета је 11.09.2019. године, исправљена решењем од 03.02.2020. године. Другостепена пресуда донета је 22.05.2020. године.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог

члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којем је одлучено о трошковима поступка као споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић